І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь... — Т. Шевченко

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXII. Ч. 105. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 3-го ЧЕРВНЯ 1975 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, JUNE 3, 1975 No. 105. VOL. LXXXII.

КАНАДСЬКА ФІЛЬМОВА РАДА ВИПУСТИЛА ФІЛЬМ ПРО УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

Вінніпег, Ман. (КУК). — При участи членів Екзекутиви Президії КУК та понад 50 запрошених гостей 22 травня, в студії Державної Фільмової Ради Канади відбувся інавгураційний показ першого документального фільму про українців Канади, випродукованого за державні фонди багатокультурности, згідно з домовленням з Централею КУК.

„Я ніколи не ходив степами", це назва цього документального фільму, який взято зі слів молодого адвоката — канадського українця, які він сказав на згадку про Україну, з надією, що ті українські степи разом з Києвом і Дніпром залишаться назавжди місцем духової обнови і творчої інспірації для майбутніх поколінь українців Канади.

Фільм знайомить глядача з 4-ма поколіннями родини Карасевичів, починаючи від прадідів - піонерів з 1900 року, яких бачимо на фотознімках, і кінчаючи на правнуках, дітях молодих професіоналістів Канади, які беруть активну участь в житті української громади. Син піонерів, як офіцер канадської армії, брав участь в історичній висадці на побережжі Нормандії, а тепер репрезентує українських канадських ветеранів в Екзекутиві КУК, а його найстарший син очолює Федерацію Українських Професіоналістів і Підприємців Канади.

Режисером автором скрипту і редактором фільму є український кінематограф Канади Ярослав Крепякевич який очолює новововідкритий Відділ фільмової продукції Державної Фільмової Ради Канади в Вінніпегу. Коментарі фільму є англійські, але багато його частин, включаючи фрагмент засідання Екзекутиви Президії КУК, є в українській мові, і тому цей двомовний документальний фільм рівночасно сповнить прислугу, як інформатор про українців Канади серед канадців не-українського роду, а зокрема серед молодшого покоління.

В усіх більших містах Канади цей фільм можна дістати для безкоштовного висвітлювання прямо через місцеві бюра: National Film Board of Canada.

Пластова Станиця в Ню Йорку бенкетом відзначила своє 25-річчя

Ню Йорк (О.К). — В суботу, 31-го травня ц.р. тут в готелі Статлер Гілтон відбувся в рамках 25-річчя місцевої Пластової Станиці святочний бенкет, який зібрав біля 250 представників громадянства великого Ню Йорку, батьків пластової молоді і пластунів.

На бенкет загостив, як почесний гість, Стемфордський єпископ Владика Иосиф Шмондюк, як теж ряд представників українських організацій, із головою Об'єднаного Комітету Укр. Організацій міста Ню Йорк, приятелем пластунів мец. Р. Гуглевичем на чолі.

Бенкет відкрив зворушливим словом теперішній станичний і колишній новак Пл. Станиці — ст.пл. Андрій Ластовецький, а молитву в наміренні Українського Пласту провів о. ігумен д-р В. Гавліч, парох церкви св. Юра. Програмою бенкету провадив один із перших станичних Ню Йорку пл.сен. Петро Пясецький, який привітав гостей та попросив до головного слова Начального Пластуна пл. сен. Юрія Старосольського.

У дальшій програмі бенкету з привітами для Пласту виступили Владика Иосиф Шмондюк, в.о. настоятеля катедри св. Володимира о. В. Базилевський, який передав привіт від хворого капеляна Українського Пласту о. А. Селепини, голова КПС пл. сен. Андрій Мицьо, голова Об'єднаного Комітету меценат Р. Гуглевич і о. ігумен д-р В. Гавліч. Сердечне привітання передав від СУМА голова Управи Осередку СУМА в Ню Йорку п. К. Василик, підкреслюючи факт, яке відповідальне завдання є виховання української молоді в небезпечних і важких обставинах життя в метрополії Ню Йорку. Його ствердження, що легше зробити 10 демонстрацій, як виховати одну українську людину, викликало щирі оплески присутніх. В доказ дружби три сумівки передали станичному ст.пл. А. Ластовецькому власноручно виконану грамоту й Енциклопедію для молоді. УНСоюз репрезентувала на цьому святі гол. касирка пані Уляна Дячук.

Крім усних привітів наспіло ряд письмових привітів, зокрема від відомого приятеля Українського Пласту Митрополита УПЦеркви Владики Мстислава. Привіти були переплітані програмою у виконанні пластового дівочого хору „Соловейки" під проводом ст. пл. Віри Семущак, групи бандуристів під проводом о. Кендзєравого-Пастухова та танцювальної трійки „Верховинці" зі школи пані Д. Гензи: Олі Ґензи, Олега Декайла та Михайла Масного. Бенкет закінчив молитвою о. В. Базилевський, а станичний ст. пл. А. Ластовецький подякував організаторам вечора, на чолі з пл.сен. Е. Гойдиш, головою Комітету 25-річчя Станиці. На заклик А. Ластовецького присутні відспівали пластовий гимн. Опісля пластова молодь довго в ніч забавлялася під звуки оркестри „Темпо". Усі присутні на бенкеті одержали як памятку малу книжечку із цікавими фактами з діяльности Станиці.

В Україні заповідають „комплексний похід" проти алькоголізму

Київ. — Пиятство в Україні досягло загрозливих розмірів. Свідчить про це факт, що в УССР існує спеціяльна „Комісія по боротьбі з пиятством при Раді Міністрів УССР", а головою її є сам заступник голови Ради Міністрів УССР Г. І. Шевчук. Інформуючи про проблему алькоголізму в Україні і заходи для його поборювання, газета „Молодь України" з 18-го травня покликається на розмову з Г. Шевчуком, який сказав, що боротьба з алькоголізмом в УССР має „комплексний підхід", тобто поєднує протиалькогольну пропаганду з посиленням „адміністративним впливом на п'яниць". Згадує він між іншим і про лікування хворих на алькоголізм та про упорядкування торгівлі спиртними напоями", але головний наголос кладе все таки на засоби „посиленого адміністративного впливу", що виразно фаворизується урядовими чинниками, та до яких належить: позбавлення п'яниць премій, путівок у будинки відпочинку і санаторії, матеріяльної допомоги, перенесення черги на одержання житла тощо". Такими методами з додатком пропаґанди думає Шевчук досягти „поступового усунення цього чужого явища", мовляв, вже цілком „зріле" соціялістичне суспільство не знатиме алькоголізму.

ПРЕЗИДЕНТ ФОРД ПЕРЕГОВОРЮВАВ З ЛІДЕРАМИ ЕСПАНІЇ І ЄГИПТУ

Мадрид/Зальцбург. — Безпосередньо по закінченні вершинної конференції Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) в Брюсселі 30 травня, президент Форд виїхав до Мадриду, де зустрінувся з генералісімусом Франціском Франком, принцом Хуаном Карльосом і прем'єр-міністром Карльосом А. Наваррою. Метою переговорів президента Форда було досягнути погодження еспанського уряду на підписання нового договору з ЗСА щодо американських повітряних і морських баз на еспанській території. Згідно з інформаціями, переговори закінчилися успішно і між ЗСА та Еспанією досягнуто погодження про продовження американсько-еспанської угоди з 1970 р. щодо військових баз на дальших п'ять років.

Еспанський уряд подбав про те, щоб для президента Форда влаштувати гостинне прийняття. В привітальних церемоніях в Мадриді взяли участь сотні тисяч еспанців а навіть сам генералісимус Ф. Франко, не зважаючи на свій похилий вік і не надто задовільний стан здоров'я зустрічав президента Форда та проїздив з ним вулицями міста. Ділові розмови Президент мав з еспанським прем'єр-міністром і зі сподіваним наслідником Франка, принцом Хуаном Карльосом.

Переговори у Зальцбургу

До Зальцбургу президент Форд прибув в неділю, 1-го червня, і там того ж дня почалися між ним і єгипетським президентом Анваром ель-Садатом переговори, які продовжувалися ще в понеділок 2 червня. В опінії американських офіційних представників, переговори у Зальцбургу „дуже важливі", бо від них залежатиме дальший розвиток подій на Близькому Сході. Вислів цьому дав президент Форд у своїй промові, вітаючи президента Садата. Зі свого боку, президент Садат й інші єгипетські офіційні чинники наголосили важливість цих переговорів.

Інформуючи про розмови у Зальцбурузі, державний секретар Г. Кіссінджер заявив, що, враховуючи складність ситуації і це, що за два тижні Президент має зустрінутися у цій же самій справі з ізраїльським прем'єр-міністром Ітцаком Рабіном, президент Форд не буде робити покищо ніяких рішень. Після переговорів не будуть подані до публічного відома подробиці дискутованих проблем, зглядно пропозиції розв'язки ситуації на Близькому Сході. Коли ж йдеться про президента Садата, то, як інформують, він робить натиск на те, щоб президент Форд зайняв виразне становище до арабських вимог і до ізраїльських територіяльних претенсій.

Вершинна конференція НАТО зміцнила західній альянс

Дуже позитивне враження в Західній Европі залишила закінчена в п'ятницю 30-го травня вершинна конференція членів НАТО. Західньонімецький канцлер Гельмут Шмідт заявив, роблячи підсумки, що „основа нашого союзу — американсько - европейська солідарність — є непорушна". — Він також заявив, що Америка повинна знати, що у критичній ситуації, зокрема, коли ЗСА відчувають весь тягар відповідальности за долю миру у світі, „ми находимося при вашому боці".

На закінчення конференції був опублікований комунікат з сьоми точок, в яких з'ясовані основні проблеми НАТО. В комунікаті стверджується, що лідери західніх держав непохитні у сво-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Гальон бензини може коштувати 70 центів – заявив Френк Зарб

Вашінгтон. — Френк Зарб, директор Федерального Енерґетичного Управління, у неділю, 1-го червня, заявив, що в наслідок запропонованих президентом Фордом заходів щодо заощадження пального, кошти одного ґальона бензини протягом наступних двох років можуть зрости на 14-15 центів, тобто дійти до 70 центів за ґальон. Виступаючи на телевізійній програмі, Зарб сказав, що такі заходи Уряду як збільшене мито на імпортовану нафтову ропу та знесення контролі над цінами американських нафтових продуктів, які мають на меті зменшити залежність ЗСА від інших країн щодо постачання пального та зменшити вживання нафтових продуктів в Америці, підвищать ціни не тільки на бензину, а також на оливу для огрівання та на інші нафтові продукти.

Помер ненадійно Павло Сахаревич, кол. секретар 460-го Відділу УНС в Лондоні, Онт.

Джерзі Сіті. — До Головної Канцелярії УНСоюзу наспіла вістка з Лондону, Онтаріо, що там помер ненадійно в дні 18-го травня колишній довголітній секретар тамошнього 460-го Відділу УНСоюзу, бл.п. Павло Сахаревич. Нагла смерть 53-річного союзового діяча наступила внаслідок удару серця і рівночасно виливу крови до мозку, коли бл.п. Павло Сахаревич повернувся з Флориди, куди приготовлявся перепровадитися на постійно. Він заявив тоді зустрічним приятелям, що повернувся ще до Лондону, щоб ще „декілька місяців надихатися здоровим канадським повітрям". Але того ж дня вночі відвезено його непритомного до лікарні, в якій він помер шість днів пізніше, не відзискавши притомности.

Похорон Покійного відбувся 21-го травня в приявності великої громади. Союзовці та місцева українська громада відпровадила Покійного на вічний спочинок, після чого відбулись традиційні поминки у виповненій вщерть церковній залі, рідними, приятелями та знайомими Покійного і представниками місцевих організацій. Працівники Покійного, всі однозгідно стверджували, що українська громада в Лондоні втратила в бл.п. Павлові Сахаревичеві щирого патріота та відданого працівника й організатора Українського Народного Союзу.

„Правда" критикує і оскаржує Шлєсінджера

Москва. — Партійна газета „Правда" у своєму виданні з 1-го червня гостро критикує секретаря оборони ЗСА Джеймса Шлєсінджера, заявляючи, що він навмисно ігнорує політику його власного Уряду в справі „відпруження" із Совєтським Союзом. У коментарі, написаному Сергеєм Вішнєвським, чільним спеціялістом в американських справах, „Правда" пише: „Такий відповідальний урядовець як Шлєсінджер повинен більше звертати увагу на договори, підписані урядом, якого він є членом, а також на політичний напрям, який витворився у відносинах Совєтського Союзу та З'єднаних Стейтів".

Хоча совєтські газети вже раніше часто критикували Шлєсінджера, то критика, поміщена в „Правді" 1-го червня, є найгострішою досі. Вона правдоподібно викликана звітом Шлєсінджера до Конгресу, в якому секретар оборони заявив, що в крайньому випадку ЗСА можуть вжити проти держав Варшавського Пакту тактичну атомову зброю, якщо б СССР і його союзники заатакували держави НАТО звичайною зброєю і Заходові загрожувала б неминуча поразка. Західні коментатори припускають, що гостра і скора реакція „Правди" на цей звіт Шлєсінджера була викликана бажанням Москви заперечити натяки, що СССР має будь-які „агресивні пляни" відносно Західньої Европи, особливо тепер, коли совєтські верховоди хочуть довести до якнайшвидшого закінчення Европейську конференцію для справ безпеки і співпраці, яка тепер проходить в Женеві і яка може принести Москві великі успіхи в її закордонній політиці.

С. Кудірка апелює до Папи в обороні С. Ковальова

Ню Йорк. — Тут подано до відома текст листа-апелю Сімаса Кудірки, колишнього в'язня совєтських концтаборів, в обороні Сергея Ковальова, відомого в СССР діяча в ділянці оборони прав людини, якого арештувало КГБ і над яким має відбутися у Вільні суд за нібито співробітництво у самвидавнім литовськім журналі „Хроніка Литовської Католицької Церкви". Свій апель С. Кудірка переслав на адресу папи Павла VI, долучуючи понад 2,000 підписів заінтересованих громадян з ЗСА, Канади і Бразилії.

У листі - апелю з 27 травня С. Кудірка пише, що він виступає в обороні С. Ковальова, який у незвичайно складних умовах в СССР, з наражуванням власного життя, весь час виступав в обороні несправедливо арештованих і переслідуваних. С. Ковальов виступав також в обороні засланого в концтабір С. Кудірки.

„Святіший Отче, — пише С. Кудірка, — прошу Вас, підніміть Ваш голос, до якого прислухаються сотні мільйонів людей, на захист одного з кращих синів Землі — Сергея Ковальова. Сергей Ковальов боровся за мою свободу і сьогодні я віддам всі свої сили в боротьбі за його свободу. Вже сьогодні тисячі людей підняли свій голос в його обороні і я переконаний, що недалекий той час, коли з Вашого благословення ще мільйони католиків візьмуть участь в обороні за звільнення людини, яка карається за справу свободи і Святої Церкви".

Італійське видавництво публікує листи першої жінки А. Солженіцина

Рим. — Згідно з інформаціями европейської преси, італійське видавництво „Теті" в Міляно підготовило до друку книжку, яка правдоподібно появиться внедовзі під заголовком: „П'ятьсот листів Солженіцина до його першої дружини". Листи включали б період від 1940 до 1970-го років. Довідавшись про намір видавництва, А. Солженіцин вніс скаргу через свого адвоката до італійського суду, яка однак була відхилена. Відкинення судом зажалення викликало різку реакцію письменника, який опублікував в деяких европейських щоденниках свою заяву в тій справі. В заяві говориться: „До цього часу я був переконаний, що існує на світі охорона особистих прав і приватна кореспонденція не може бути публікована без згоди автора і в часі його життя. Якщо однак італійські закони, як це виходить з рішення суду в Міляно, інакші і дозволяють на такі видання, то до них треба відноситись тільки з презирством".

Як відомо, згадане видавництво „Теті" випустило було в минулому році книжку першої дружини Солженіцина Наталії Решетовської п.з. „Я була заміжна за Солженіцина". Появу тієї книжки критиковано і вона зустрілась із загальним осудом.

Правдоподібно книжка була написана на замовлення КГБ.

Посилення діяльности „Самопомочі" було темою нарад представників Відділів

Ню Йорк (в.с.) — Представники Відділів Об'єднання Українців Америки „Самопоміч", зібрані на річній нараді 17-го травня ц.р. в Ню Йорку, обговорили можливості та пляни посилення діяльности „Самопомочі", цієї допомогової установи українців в Америці. Вкінці нарад схвалено резолюції, в яких ствердженo потребу засновування нових Відділів, посилення збіркової акції на допомогу потребуючим, зберігання ідентичности української молоді та її задержання при українській спільноті, організування опіки над старшими віком, затіснення співпраці між Відділами та кредитовими кооперативами „Самопомочі", поширення журналу „Наш Світ", продажу цеголок на сплату гіпотечної позички дому Головної Управи „Самопомочі" та ін. Наради відкрив голова „Самопомочі" мгр Євген Лозинський, після чого звіт з праці Головної Управи здав її секретар д-р Василь Палідвор. Доповнив цей звіт фінансовий референт інж. Іван Гурик, який передав всім учасникам нарад фінансове зіставлення Головної Управи. В обговорюванні звітів порушено головні ділянки праці „Самопомочі": культурно - освітньої, суспільної опіки та господарської. В цій останній „Самопоміч" є спонзором кредитових кооперативів і таку нову кредитову кооперативу засновано в звітовому році в Піттсбургу. Звіти з діяльности Відділів склали: М. Цяпка (Нюарк), М. Пінковський (Елізабет), В. Василенко (Гартфорд), Ф. Колодій (Джерзі Сіті), І. Шаран (Філядельфія) і Б. Ластовецький (Ню Йорк). Письмові звіти надіслали Відділи Детройту, Чікаґо, Клівленду та Трентону і їх відчитав головний секретар.

КРАЙОВИЙ КОМІТЕТ 200-РІЧЧЯ ЗСА І 100-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ В АМЕРИЦІ ВІДБУВ НАРАДИ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — В суботу 31 травня тут у залі Будівлі Українського Народного Союзу відбулися чергові наради Крайового Українського Комітету 200-річчя Американської Незалежности та 100-річчя українського поселення в ЗСА. Комітет розглянув звідомлення з діяльности за час від останнього засідання, прийняв до відома проєкт бюджету і пляни фінансової комісії, розглянув і схвалив деякі нові проєкти, між ними проєкт відзнаки, а також кооптував нових членів. У другій частині нарад відбулася зустріч з представниками стейтових організацій для обговорення їхніх плянів та діяльности.

Наради відкрив голова Йосип Лисогір. Після полагодження вступних формальностей, звідомлення подали екзекутивний директор мгр Іван Базарко, організаційний референт Ярослав Гайвас та фінансовий референт мгр Іван Винник. Мгр І. Базарко поінформував про контакти Комітету із загальноамериканським комітетом 200-річчя АРБА щодо окремих проєктів нашого Комітету. Упродовж минулого місяця представники Комітету відбули наради з Митрополитом Української Католицької Церкви в ЗСА Владикою Амврозієм Сенишиним та Митрополитом Української Православної Церкви в ЗСА Владикою Мстиславом для встановлення співпраці між окремими нашими Церквами і Комітетом. Багато уваги присвячено справі розплянування т. зв. „Вашінґтонського проєкту" Комітету літом наступного року. В пляні є підготова у Вашінґтоні Українського Тижня з цілим рядом імпрез і кульмінацією у формі всенаціонального українського здвигу. Щоб усправнити підготову Українського Тижня у Вашінґтоні, покликано окрему комісію, до якої увійшли мгр І. Базарко, Я. Гайвас та д-р С. Курилас. Комісія має заанґажувати імпрезового референта.

Мгр Іван Винник познайомив присутніх з проєктом бюджету на суму 250,000 дол., а також познайомив з пляном організації потрібних фондів на окремі проєкти. Комітет матиме окремі збіркові листи та переведе розпродаж пропам'ятних відзнак, проєкт у виконанні артиста - маляра Богдана Титли, який затверджено на засіданні. Акція поширення відзнак буде переведена на терені всієї країни відповідно до узгіднення з Церквами у третю неділю вересня цього року. Коли йдеться про підготовку імпрез, то у віданні Комітету вже є імпрези у Філядельфії, Вашінґтоні, молодечий фестиваль на Верховині Українського Робітничого Союзу, імпреза Українського Народного Союзу у Шамокіні та імпреза в Ню Йорку 21 вересня 1975 року з ініціятиви Метрополітального Відділу УККА і жіночих організацій.

Про поточні організаційні справи інформував Ярослав Гайвас, який із-за виїзду п. Й. Лисогора в ділових справах, провадив нарадами. Згідно з його даними, в усіх українських важливіших осередках вже введені в дію місцеві комітети 200-річчя Незалежности Америки і 100-річчя українського поселення, які діятимуть за власними плянами відповідно до місцевих можливостей і потреб. Завданням організаційного референта в найближчому літньому періоді буде наладнати контакти з усіми українськими молодечими організаціями з метою активізувати їх у зв'язку з 200-річчям і 100-річчям. Переведені розмови з представниками деяких організацій виявили, як заявив Я. Гайвас, велике заінтересування серед молоді наміченими плянами, зокрема, коли йдеться про проєкт масового таборування нашої молоді в районі Вашінґтону у пов'язанні з заплянованим там Українським тижнем. Очевидно, молодечі організації можуть і повинні виступити також з власними проєктами в загальних рамках відзначування цих роковин.

Організаційний референт також поінформував, що коли йдеться про українські видання у зв'язку з 200-річчям і 100-річчям, то Видавнича комісія запропонувала оформлення окремої серії видань, що їх по зголошенні окремими заінтересованими видавцями чи авторами буде реєстровано і вони будуть публіковані у цій окремій серії з відповідним написом, порядковим

(Закінчення на стор. 3-ій)

Боффалівська громада приготовляється до 200-річчя Америки і 100-річчя українського поселення

Боффало (М. Г.). — Екзекутива УККА, Відділ в Боффало, скликала в середу, 21-го травня ц. р., Громадські Збори для створення Громадського Комітету для відзначення 200-річчя Америки і 100-річчя українського поселення в Америці. Учасниками зборів були представники українських організацій та товариств, як рівнож визначні громадяни міста. Після короткого з'ясування головою місцевого Відділу УККА, дир. В. Шарваном, цілей та значення святкувань, обрано Громадський Комітет, який буде діяти до кінця 1976 р., в такому складі: Президія: Василь Шарван — голова, о. шамб. д-р Павло Івахів, д-р Андрій Дякун — заступники, Марта Гаврилюк — секретар.

Діловий Комітет: мгр Атанас Кобрин — голова, проф. Юрій Лаврівський — заступник і голова мистецької комісії, Даша Процик — заступниця, Олена Морозевич — секретар, Михайло Мохнач — фінансовий референт, Ігор Макух — організаційний референт, Федір Іскало — референт філятелістики, проф. Олександер Вережницький — відповідальний редактор видання історії українського поселення міста Боффало й околиць.

В програму святкувань, яку вже частинно заплянована під час зборів, входитимуть: видання історії українського поселення міста Боффало й околиць, школа українського народного танку, 25-річчя смерти ген. Т. Чупринки, Свято Державности, Концерт Колядок і Щедрівок, Шевченківська Академія, Українсько - Американський День 1976, Листопадовий Зрив, та різні доповіді, виставки, тощо. Збори ухвалили, що від 4-го липня ц. р. усі українські громадсько-політичні імпрези міста Боффало повинні проходити під кличами 200-річчя Америки і 100-річчя українського поселення в Америці.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. незамовлені матеріяли повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

200-річчя московського злочину

На початку червня цього року минуло 200 років з того часу, коли за наказом цариці Катерини II московські війська під командуванням генерала Текелі підступно напали на Запорозьку Січ і зруйнували її. Захоплення Запорозької Січі московськими військами сталося 4 червня 1775 року, а вже 5 червня москалі забрали і вивезли з Січі боєприпаси, архів запорозької канцелярії, матеріяльні цінності, а всі будівлі на Січі поруйнували.

Козаки мусіли скласти зброю та розійтися по Україні. Частину старшин царський російський режим помилував, а частину було арештовано та передано під суд з конфіскатою майна. Найтрагічніша доля зустріла останнього кошового Січі Петра Кальнишивського, якого без суду на пропозицію горезвісного князя Потьомкіна в кайданах перевезено на Соловецькі острови, де він до кінця свого життя перебував у повній ізоляції, приміщений у „камінному мішку". Там він і помер на 112 році життя в 1803 році. Разом з кошовим отаманом вивезено на довічне заслання військового писаря Івана Глобу та військового суддю Павла Головатого.

Так розправилася Москва з останньоюостою української волі і незалежности, знищивши Запорозьку Січ, яка на протязі майже двох сотень років стояла на сторожі прав і вольностей українського народу. Землі запорозьких козаків загарбали і поділили між собою московські „барини". Щойно два місяці після зруйнування Січі, цариця Катерина опублікувала маніфест, повідомляючи про ліквідацію Січі. У цьому маніфесті цариця, про яку Тарас Шевченко казав, що „вона доконала вдову - сиротину", писала:

„Ми захотіли цим оголосити в усій нашій імперії, для загального відома нашим усім вірнопідданим, що Запорозька Січ остаточно зруйнована, з викоріненням на майбутнє й самої назви запорозьких козаків, за образу нашої імператорської величности, за зухвалі вчинки цих козаків і за неслухняність до наших височайших повелінь".

Тріюмф імперіялістичної Москви двісті років тому був тріюмфом брутальної сили з метою покласти кінець будь - яким проявам української незалежности. Зруйнування Запорозької Січі — це був кінцевий акт плянового і систематичного обмежування прав України, поважати які зобов'язалася Москва, заключивши союз з козацьким гетьманом Богданом Хмельницьким у 1654 році. В 1764 році в Україні був скасований гетьманат, в 1765 році були розпущені козацькі полки у Слобідській Україні, а в 1775 році прийшла черга на Запорозьку Січ.

Відзначаючи в цьому році 200-річчя цієї трагічної дати в історії України, треба постійно мати на увазі сталу і велику загрозу для України і українського народу з боку російського імперіялізму всяких видів — царського, демократичного, чи тоталітарно - комуністичного у сучасній совєтській формі. У ці трагічні роковини схиляємо наші голови перед світлою і геройською пам'яттю останнього кошового отамана Січі Петра Калнишевського, який до останнього дня свого життя, у московському північному казематі, лишився вірний січовій ідеї свободи та своєму народові й Україні.

Ситий, що розуміє голодного

Американці відомі зі своєї жертвенности, допомагаючи не тільки своїм менш щасливим співгромадянам, а також потребуючим людям в різних краънах світу. Окупація Південного В'єтнаму й Камбоджі комуністами дала американцям ще одну нагоду доказати свою жертвенність і гуманність, з чого вони вив'язуються винятково добре. Не тільки американський Уряд, який допоміг коло 130,000 втікачів із цих азійських країн дістатись на волю і тепер допомагає їм переселитися до ЗСА, схваливши на ту ціль 405 мільйонів долярів, але також приватні організації та тисячі американських громадян включилися в цю допомогу новим жертвам комунізму. Джордж Міні, президент Американської Федерації Праці — Конгресу Індустріяльних Організацій, заявив, що робітничі спілки допоможуть цим втікачам знайти затруднення, навіть в цей час, коли в Америці існують серйозні економічні проблеми.

Найновішим підтвердженням жертвенности і гуманности американців є заява Елінор Грін, директорки Об'єднаних федеральних агенцій для справ втікачів, що ряд стейтів, міст і тисячі приватних осіб зголосилися допомогти цим втікачам. П-і Грін у середу, 28-го травня, сказала кореспондентам, що до її канцелярії кожного дня напливають тисячі зголошень спонзорів, які гарантують втікачам із Південного В'єтнаму та Камбоджі затруднення, мешкання та іншу допомогу. Досі зголосилися понад 18,000 таких спонзорів. Між іншим, як уже інформовано, одним із перших, хто зголосився прийняти і затруднити дві родини в'єтнамських втікачів, був громадянин українського роду, Андрій Корниляк, який в Гамілтоні, Огайо, має невеличку відливну фабрику. Елінор Грін також поінформувала, що губернатор стейту Вашінгтон заявив, що його стейт готовий прийняти 500 родин втікачів, а ще один стейтовий уряд повідомив, що може прийняти коло 4,000 в'єтнамських чи камбоджських родин. Чотири інші стейти та ряд великих міст також виявили зацікавлення допомогти цим втікачам.

Правда, є деяка кількість американців, що противляться масовому приїздові південних в'єтнамців і камбоджців, мотивуючи свою опозицію тим, що нібито втікачі позбавлять затруднення американців. Але вони не беруть під увагу факту, що 60 відсотків із втікачів — це діти, а тільки коло 30,000 голів родин пошукуватимуть за працею. Таким чином приплив нових імігрантів, які будуть розселені по різних частинах країни, не повинен спричинити жадних економічних труднощів для ЗСА.

Числа приватних американських громадян, організацій і Уряду щодо допомоги втікачам із Індокитаю ще раз підтверджують жертвенність американського народу, який, за словами Джорджа Міні, „є народом імігрантів".

Звичайно кажуть, що „ситий голодного не розуміє". Америка становить у ньому вийнятком. І цим вона велика!

ЗА СВОБОДУ, НАЦІОНАЛЬНУ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ І ДЕКОЛОНІЗАЦІЮ

(Спільний кінцевий комунікат 8-ої Конференції ВАКЛ)

Під гаслом: „Заспокоювання — ні! Свобода — так!" зібралися в Ріо-де-Жанейро в Бразилії делегати 64-ох національних складових організацій і 20-ох міжнародних складових організацій ВАКЛ на 8-му Конференцію Світової Антикомуністичної Ліги, щоб продемонструвати свій непослаблений воюючий дух проти комунізму і за людську свободу й національну незалежність, щоб посилити спільні змагання під цим гаслом.

Після обширного критичного перегляду політики детанту між вільними державами і комуністичним бльоком та жалюгідних наслідків цієї політики, конференція закликає всі народи вільного світу і народи за залізною заслоною бути на осторозі та з'єднано і відважно спільними силами старатися про зміну цього критичного положення.

З огляду на зміну ситуації в Індокитаї, важливість північносхідньої Азії у світовій протикомуністичній стратегії стає більш наглядною. Тому Конференція повністю підтримує непохитні протикомуністичні зусилля Китайської республіки, Корейської республіки й інших вільних народів тихоокеанської Азії. ЗСА, як центр волелюбного протикомуністичного табору, є заторкнені всіма успіхами або неуспіхами народів, що стоять на фронті протикомуністичної боротьби. З огляну навсебічну комуністичну агресію в Індокитаї і на поважну загрозу комуністичної експансії на другі вільні народи Азії, Конференція одноголосно закликає ЗСА в цьому критичному моменті проявити традиційну волелюбну духовість, виявити свою велику державну силу і позитивно допомогти народам Азії в їх оборонній боротьбі. Особливо підкреслюємо, що ЗСА повинні дотримуватися всіх союзних і оборонних договорів та обов'язків і не наносити шкоди тим азійським союзникам, які роками рам'я в рам'я спільно з ЗСА боролися за безпеку тихоокеанської Азії.

У свідомості того, що комуністичний наступ є світового розміру, і що невідрадне положення оборонців самостійности і свободи в Індокитаї негативно впливає на цілий вільний світ, Конференція наголошує, що лише загальне пробудження вільних народів і спільна дія на знищення комуністичних сил запевнить і забезпечить свободу і лише спільна дія вільних народів проти комуністичного наступу здобуде і запевнить тривалий мир у світі.

Конференція із вдоволенням вітає успішне скликання „Конференції солідарности Середнього Сходу" і створення регіональної організації ВАКЛ на Середньому Сході. Разом з двома існуючими регіональними організаціями ВАКЛ — АПАКЛ (Антикомуністична Ліга Азійських Народів) і АКЛА (Антикомуністична Конференція Латинської Америки), Конференція солідарности Середнього Сходу (М-ЕС) поширила і скріпила базу ВАКЛ.

Конференція вітає вільні народи Латинської Америки та їх опір і відкинення комуністично-китайських дипломатичних, торговельних і пропагандивних залицянь, як також запобігання російським підривним плянам проникання. Учасники Конференції підтримують заходи держав Латинської Америки скріпити свободу, незалежність, поступ і добробут своїх народів. Особливу підтримку висловлюємо протимарксистським заходам чилійського уряду і народу для відбудови їхньої країни. Конференція закликає до продовження торговельних санкцій проти кубинського комуністичного режиму і наголошує потребу позитивної підтримки революційних протикомуністичних акцій кубинців, що боряться за знищення тиранського режиму Кастра.

Конференція закликає всі вільні народи Африки твердо стояти по стороні свободи, співпрацювати для економічного розвитку за принципом рівноправности і взаємного добра та поборювати наступ комуністичних сил інфільтрації і підриву.

Конференція закликає вільні держави Европи співпрацювати для посилення НАТО і Европейського Спільного Ринку з метою забезпечити безпеку і дальший розвиток Европи, та кожночасно запобігати комуністичним російським спробам ділити і обманювати европейські держави. Конференція підтримує подивугідну боротьбу за національну самостійність, волю і людські права, що її провадять народи, уярмлені російським імперіялізмом і комуністичним забовласницьким режимом.

8-ма Конференція ВАКЛ підтримує визвольні рухи за національну незалежність і самобутність України, Литви, Туркестану, Грузії, Азербайджану, Білорусі, Хорватії, Болгарії, Румунії, Латвії, Чехії, Естонії, Північного Кавказу, Вірменії, Мадярщини, Східньої Німеччини, Польщі, Словаччини і всіх інших народів, уярмлених російським імперіялізмом і комунізмом в СССР і в його „сателітних" державах.

ВАКЛ стверджує, що без огляду на теперішні замішання у світовій ситуації, в наслідок провалу політики „детанту" пробуджуються волелюбні народи і посилюють боротьбу за свободу. В цій боротьбі ВАКЛ стоїть на правильному шляху нашої доби. 8-ма Конференція ВАКЛ закликає всі народи вільного світу і народи за залізною завісою піднятися одностайно та завоювати й забезпечити свободу знищенням комунізму. Одним спільним з'єднаним фронтом ідімо проти комуністичних сил і спільною дією завдаймо рішального удару і зупинімо комуністичну агресію!

Координовані й одночасні національно - визвольні революції поневолених народів є найкращою альтернативою до ядерно - нуклеарної війни.

Шляхом національних революцій, з допомогою вільного світу, здійсниться розвал російської імперії і знищення комуністичної системи. „Суперпотугу" визначують не лише технологічна чи ядерно - нуклеарна сила, але — що важливіше — духові і моральні вартості. Коли оцінювати поневолені народи з цієї точки зору, стає ясним, що вони становлять ще одну суперпотугу.

8-ма Конференція ВАКЛ засуджує російсько - комуністичний нео - колоніялізм,

(Закінчення на стор. 3-ій)

о. проф. д-р Ю. Шумовський

СОВЄТСЬКА ВЛАДА, РЕЛІГІЙНЕ ПИТАННЯ І УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА

(2)

Не дивлячись на це, комуністична партія і уряд УССР безпринципно і гаряче провадять свої дуже активні антирелігійні пропаганду і натиск у всіх галузях суспільного, політичного, наукового і релігійного життя серед своїх громадян. Ця антирелігійна боротьба з усіма її жорстокостями настільки стала жахливою і відомою для цілого світу, що всі некомуністичні держави і народи у вільному світі звернули неабияку увагу на цей терор релігії в СССР, а зокрема на Україні.

Ще в 1963-64 роках Генеральна Асамблея ОН на XVII сесії, справа число 1779, у зв'язку з численними скаргами до ОН про національне релігійне та расове переслідування, нетолеранцію і дискримінацію в країнах комуністичного бльоку та в деяких інших державах світу, зажадала від членів ОН скласти звідомлення про дійсний стан в кожній країні по цьому питанню. На бажання Генеральної Асамблеї ОН Генеральний Секретар ОН на XVIII сесії представив звіт ч. А - 5473 і дод. 1, 2 про заходи, вжиті в цій справі державними урядами та спеціяльними агенціями. (див. А 5703, 19, травня 1964 р.)

Уряд УССР у своєму звіті число А - 5473 з 9-го серпня 1963 р., стр. 59, заявив, що в Совєтській Україні від самого початку її існування ніколи не було жадного переслідування релігії чи т.зв. нетолеранції — релігійної, національної чи расової — з боку самого уряду чи інших державних чинників і, базуючись на 104-му пункті конституції СССР, вони стверджують, що в УССР існує повна свобода совісти та виконування релігійних культів і вірувань.

Однак, як виявилось у цій справі на форумі ОН, то все ж таки найбільш переслідувана і дискримінована була і є релігія в СССР, а зокрема в УССР, де, не зважаючи на хартію народів ОН про повну свободу совісти й релігійного визнання, комуністична партія і совєтський уряд рахують релігію за залишки „буржуазного ладу", за „опіум для народу", за „злочин і нищення в людини морального, фізичного і культурного стану", і тому, мовляв, совєтський уряд і комуністична партія продовжують інтенсивно боротись всіми засобами зо всіма проявами релігії у своїх горожан, лише перемінили методи і способи самої боротьби з кривавого терору на адміністративні репресії і на так звану „ідеологічну боротьбу з релігією у виді антирелігійної пропаганди".

Як нам усім відомо з офіційних і неофіційних джерел та самої совєтської преси і антирелігійних журналів, то в УССР кожен комуніст, кожен міський, районний чи окружний уряд, слідкують за всіми, хто вірує в Бога, хто молиться, ходить до церкви, хто релігійно виховує дітей тощо. Вони застрашують цих людей, змушують їх відкректися від релігії, або, провокуючи таких людей чимось, засуджують на арешт, в'язницю та заслання.

Під різними претекстами совєтський уряд в УССР продовжує замикати церкви і молитовні доми. Хоч офіційно в УССР існує Церква, екзархат, метрополії, епархії навіть духовні школи, монастирі й видавництва, але не це суворо контролюється владою і комуністичною партією. Таке химерне церковне видавництво Екзархату Православної Церкви в УССР в Києві як „Православний вісник" має більш пропагандивний і політичний характер, аніж духовний, і, безумовно, знаходиться під стислою контролею комуністичної партії і совєтського уряду. Про це свідчать самі назви статтей цього журналу: „На захист миру", „Резолюція про становище в Чілі", „Резолюція про европейську безпеку", „Резолюція по Близькому Сходу", „Резолюція по Південному В'єтнаму", „В'єтнам — символ справедливости і миру" і т.п.

Отож справа релігії і Церкви на Україні є дуже поважна і гідна жалю, бо совєтська влада, опираючись на свій 104-ий пункт Конституції, показує світові і ОН свою ніби повну толеранцію до релігії і затемнює таким чином очі світові. З другого боку провадить найжорстокішу боротьбу з релігією і терор над її вірними визнавцями. Совєтська влада, користуючись словами в 104-му пункті, що забезпечується і антирелігійна пропаганда для всіх громадян, хитро використовує ці слова і віддає всі свої сили, уміння, хитрощі та гроші на боротьбу з релігією і Церквою.

На пленумі ЦК КПСС у червні 1963 року М. Хрущов у своїй промові висловився за тим, що в сучасній хвилині мусить бути покладений найбільший натиск на ідеологічну боротьбу з ворогами комунізму, а головним чином з „буржуазною ідеологією", до котрої він залучив релігію. На тому ж пленумі доповідач Іллічев підкреслив, що одним з головних виявів „буржуазної ідеології і найбільш упертим пунктом є релігійні забобони та пережитки релігійних вірувань".

Релігія, — каже далі Іллічев, — є головним ворогом наукового світогляду в краіні, одним з самих кріпких пережитків минулого, „від котрого ще не звільнилось суспільство". Далі скаржиться Іллічев, що релігійні погляди ще існують, діють, оживляються і впливають на нові верстви населення, включаючи до них і дітей та юнацтво. Тому пленум ЦК КПСС постановив завести обов'язкове науково - атеїстичне виховання молоді і населення.

Згадуючи про силу і міць релігійних традицій в народі, Іллічев настоює, що „треба протиставити релігії бойову і атакуючу науково - атеїстичну пропаганду, розкривати всю негативність релігійних культів, що спричиняють моральну і фізичну шкоду людям та мають відверто антигромадський характер.

(Продовження буде)

Остап Сокольський

„ТІЛЬКИ ДЛЯ МОЛОДІ..."

Ми, вже дещо старші, чи радше середньолітки, маємо сьогодні велику проблему, коли йдеться про розвагу.

Ось, скажімо, ви хотіли б взяти вашу матір чи тещу до кінотеатру. От так — для розваги, щоб віддячитися їм за те, що вони вам вечорами дітей бавлять, чи, сказавши по тутешньому, — функцію „бейбі-ситінг" виконують. Правда, ви вже їх декілька разів зі собою на прогулянку автом брали, але ви вирішили їх ще зі собою до кінотеатру взяти. І тут саме виникає проблема, бо колись ви могли піти до кінотеатру, не журячись тим, що там будуть щось показувати, чого ваші батьки не повинні бачити. Та... часи ці вже давно минулися. Майже всі фільми містять в собі сцени, які здається не під смак старшим. Вже навіть і „Дісней" фільми про секс говорять...

Нічого вже не заскочить сьогоднішню молодь. Ані садизм, ані грандярство, ані лезбіянізм, ані масохізм. Їх цього не тільки вулиця, але й школа вчить. А про фільми, то вже нема що й говорити. Артисти за це все „Оскара" дістають.

Але, коли йдеться про вплив і враження таких видовищ на старших, — то це вже зовсім інша справа.

Ось, скажім, ви рішилися взяти свою матір, батька, чи тещу до кінотеатру. Мати ваша вже з нетерпеливістю чекає на цей день. Щоденно в газету заглядає, щоб на добрий романтичний фільм піти, ось так для ностальгії... як то колись бувало. Скільки то вони радости і втіхи мають, що їхні діти їх на обід і до кінотеатру візьмуть! Про це вже всі знайомі і сусіди знають.

Розчарування наступає, коли під час фільму вас мати запитає: — А коли то вже тут мужчини покажуться? Та це ж має бути найбільш романтичний фільм декади, а тут вже майже половина фільму, а крім жінок, які себе взаємно адорують, ще ні одного мужчини не видно було?

Ви чуєтеся змішані. Не знаєте, що сказати, як пояснити... і ви шепочете, — пш, зараз побачимо...

— Я чогось не можу зрозуміти, чому ці жінки так сердечно, так любовно до себе взаємно відносяться? Вони щось ненормальні? — знову запитує мати.

Ви шукаєте викруту, ви вже знаєте, що це за любовна історія, але ви не можете сказати матері: „Та ж ви самі собі її вибрали!" Ви хочете якось вийти із неприємної ситуації та втікти від неприємної сцени, яка саме розвивається у фільмі.

— Я хотів би щось солодкого. Чи вам теж чоколядку принести? Та не під час фільму! Вже дивись на цю любовну історію двадцятого століття!

І, що ж вам робити? Так у напрузі та змішанні ви якось перемучили вечір. Вже більше ніколи ви такого ризика не візьмете — це ви вже собі обіцяєте.

— Підемо на „Марічку" цієї суботи, — каже вам ваша дружина, — і батьків заберемо.

— На „Марічку" підемо. Хай ще раз переживають свою молодість. Хай налюбуються романтикою наших Карпат. Хай їх чарують наші строї, пісні й танці. Так! Так! Підемо!

Вже прийшла та очікувана субота. Ви вже в кінотеатрі.

— Ах справді, яка краса! Наче в Жаб'ю!

— Дякую сину, що ти нас на „Марічку" привіз! — Та дякувати не треба. Ви самі радуєтеся, дивлячись на все таке рідне, таке близьке. Ви такі задоволені, що ви прийшли. З напруженою увагою ви слідкуєте за кожною сценою... ловите кожний звук... хапаєте кожне слово...

Аж! ... Та що це? Чи це якась помилка? Чи не припадково включено в цей фільм витинок із якогось англомовного тутешнього фільму?

— Таж вони голі! — чуєте недовірливий голос матері.

На щастя сцена ця недовго триває, і ви вже знову легше віддихаєте.

І так знову проминув ще один напружений вечір.

Молодь в дійсності сьогодні тієї проблеми не має. Їх нічого не заскочить. Вони вже все знають. Але, що зробити з нами і нашими батьками? Може перед кінотеатрами повинні вивішувати напис: Не для старших! Тоді нам вже не приходилося б так часто червоніти.

Духовість українського християнства на симпозіюмі в Ля Саль Коледжі

2

Протест проти Львівського синоду підписали 300 священників; цей синод не мав жадних правних норм, бо на ньому не було ні одного єпископа, вони всі вже були арештовані. Поза Галичиною, Ужгород, Мукачів і Пряшів теж силоміць прилучено до московського патріярхату; але незалежно від того, що формально УКЦеркву зліквідовано, вона фактично існує і далі в катакомбах.

Друга сесія симпозіюму відбулась пообіді й нею керував проф. Мирослав Лабунька з Ля Саль у Філядельфії. Друга сесія проходила під заголовком „Ватикан і Українська Католицька Церква". Першим доповідачем був о. Юджін Фіцсімонс з Кемденської Дієцезії, Ню Джерзі, який говорив на тему: „Українська Католицька Церква і сучасний екуменічний рух".

Доповідач дав глибоку філософічно-аналітичну доповідь, сягнув думкою до поділу церкви на Схід й Захід, підкресливши при тому, що не Церква поділилась, але християни, вказував на довгий шлях, в якому Католицька Церква забороняла співпрацю і діялог з іншими церквами, забороняла публично виступати з іншими церквами без згоди Апостольської Столиці, а хто це робив, той був єретиком і такого карали.

Життя вимагало протилежного. Ватиканський Собор під тим оглядом став переломовим. Він перекреслив все, що на протязі століть гальмувало й перешкоджало розвиткові Церкви. Окремо о. Ю. Фіцсімонс підкреслив, що Церква східнього обряду має окрему ролю в екуменічному русі — провадити до єдности. УКЦ і УПЦерква мають свої спільні риси, мають більше прикмет, що їх єднають, ніж тих, що їх ділять, вони повинні стреміти до єдности.

Він нагадав про те, що УКЦеркві відмовлено прав піднесення її до патріярхату під сучасну пору. Можливо в майбутньому це стане дійсністю, — підкреслив, доповідач, — сьогоднішня ситуація існує через сповидний екуменізм Ватикану з Москвою.

Протоєрей Іван Моватт, який є директором Візантійського Центру у Фатімі — Португалія, виголосив доповідь на тему: „Ватикан і мовчазна Церква". Доповідач у своєму викладі подав широке тло УКЦеркви, підкреслюючи основніші моменти на страдницькому її шляху. Він виявив широке ознайомлення з історією і проблемами нашої Церкви у минулому й сучасному, відмітивши всі ватиканські потягнення супроти нашої Церкви і їх Блаженства, Блаженнішого Кир Иосифа. Доповідач підкреслив, що жадна інша церква не понесла таких жертв, як українська, і закінчив свою доповідь словами: — „Ми не можемо спокійно дивитись, щоби Мовчазна Церква дальше була мовчазною".

Д-р Петро Біланюк, професор Коледжу св. Михаїла в Торонті, говорив на тему: „Український католицький мирянський рух". З огляду на те, що час був обмежений, він виголосив тільки одну третину своєї доповіді (ціла доповідь буде надрукована незабаром). Він подав характеристику України в географічному, культурному й релігійному аспектах, подав психологічні прикмети українців, підкреслюючи їх сильно розвинений сантименталізм, згадав про позитивні й негативні прикмети української людини та їх вплив на формування релігійного, культурного й державного життя країни.

Останню третю сесію, що мала назву „Українська Католицька Церква і східня духовість", виповнив промовою відомий приятель українців о. д-р Джордж Малоні з Фордгамського Університету. Він виявив своє глибоке розуміння східньої духовости, що її мав нагоду ближче пізнати під час студійної однорічної поїздки до Єрусалиму. Отець доктор представив авдиторії останнього доповідача, визначного науковця, автора понад 40 наукових праць, д-ра Ярослава Пелікана, професора історії та релігії в Єйльському Університеті в Ню Гейвені. Доповідач підкреслив на вступі, що він сам словацького походження, — звідси і його слов'янське ім'я Ярослав, — і його батько був пастором євангельської церкви. Далі він у глибоко аналітичній, хоча одноразово в приступно зрозумілій, формі подав різницю Сходу і Заходу в релігійному аспекті, підкреслюючи, що східня теологія формує думання. Свої твердження прелеґент базував на різноманітних прикладах з історії України, вказуючи на те, що взяла чи повинна взяти Західня церква від Східньої. Захід більше підкреслює і святкує розп'яття, а Схід воскресення; почитання культу Богоматері взяте із Сходу. Доповідач висловив низку цікавих і оригінальних думок, підмічень і фактів, так що авдиторія особливо йому аплодувала.

Після кожної доповіді був визначений час питань і дискусії. Серед великої кількости учасників крім світських були священики, багато сестер Василіянського Чину включно з Матір'ю Марією з Ню Йорку і Матір'ю Богданною з Філядельфії. Був також присутній Владика В. Лостен.

Доповіді, виголошені на симпозіюмі, мають появитися окремою книжкою.

(Кінець)

ДЕЛЕГАТИ 28 КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ! ЧИ ВИ ВЖЕ ВИКОНАЛИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК Й ПРИДБАЛИ БОДАЙ ОДНОГО ЧЛЕНА В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ КОНВЕНЦІЇ? ВЧИНІТЬ ЦЕ НЕГАЙНО, ЩЕ ПЕРЕД ЗАКІНЧЕННЯМ ТРАВНЯ!

КРАЙОВИЙ КОМІТЕТ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

числом і емблемою Крайового Комітету.

На закінчення нарад Крайового Комітету покликано постійну Публікаційну комісію, до якої увійдуть представники окремих пресових органів та кооптовано до Комітету ще таких членів: д-ра Романа Борковського, адв. Романа Гуглевича, інж. Віталія Перога, д-ра Михайла Сосновського, д-ра Івана Флиса. Крім того, на засіданні ще було розглянено справи випуску відповідних наліпок на автомобілі, заходів щодо визнання церкви св. Івана Хрестителя в Нортгемптоні, Пенсилвенія, першої взагалі католицької церкви в тому районі, як історичного пам'ятника, заходів щодо збереження могил відомих поселенців - українців о. Агапія Гончаренка з дружиною, підтримки для будови української католицької церкви - пам'ятника у Вашінгтоні і врешті, питання підготовки історії українського поселення на території Америки.

Наступне засідання Крайового Комітету відбудеться в Джерзі Сиіті, в залі будівлі Українського Народного Союзу, 28 червня.

Нарада з представниками східніх стейтів

Метою цієї наради було поінформувати представників східніх стейтів ЗСА — Ню Йорк, Ню Джерзі і Коннектікат — з плянами і проєктами Крайового Комітету та обмінятися думками щодо плянів і можливостей на місцях. Наради відкрив мґр І. Базарко, а справи реферували Ярослав Гайвас та мґр Іван Винник. Я. Гайвас говорив про цілі, завдання та дотепер пророблену роботу Крайового Комітету, а мґр І. Винник з'ясував фінансові потреби та поінформував про плян переведення збірок фондів, враховуючи загальний крайовий бюджет на суму 250,000 дол.

Над інформаційними звідомленнями вив'язалася широка дискусія. З доповненнями і конкретними пропозиціями виступили Іван Ващишин з Елмайри, який ширше накреслив потреби не тільки своєї місцевости, але й великої частини північного Стейту Ню Йорк; д-р М. Снігурович з Ню Гейвену, який критично розглянув деякі дотеперішні потягнення та поінформував про стан заходів у Стейті Коннектікат; Володимир Білик та інж. Піньковський, які подали дані про заходи на терені Стейту Ню Джерзі, інформуючи, що український стейтовий фестиваль у Ґарден Стейт Артс Сентер в найближчу суботу присвячений для відзначення 100-річчя українського поселення в ЗСА, а такий же фестиваль у наступному році буде присвячений 200-річчю Незалежности Америки.

ПРЕЗИДЕНТ ФОРД...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

єму рішенні „зберегти солідарність союзу і оновити його всюди там, де він пошкоджений, усуваючи причини, які доводять до неспокою між союзниками". Далі, учасники стверджують, що непорушним остається завдання союзу „стояти на сторожі незалежности і безпеки його членів і забезпечити створення структури тривалого миру."

Західні альянти ствердили, що сили держав Варшавського Пакту „продовжують зростати поза рамки очевидних оборонних потреб" і що оборонні зусилля НАТО натрапляють на серйозні трудноці у зв'язку із загальною важкою економічною ситуацією. „Альянти рішені, — говориться в комунікаті, — зустрінути ці виклики разом і непохитно". Зокрема наголос покладено на важливість розбудови колективної безпеки, виходячи із засади, що „безпека кожного (члена НАТО) є справою заінтересування усіх". Ствердивши своє бажання діяти по лінії співпраці, а не по лінії конфронтацій, союзники висловили надію на успіх у переговорах про обмеження збройних сил в Европі обома бльоками.

Дві останні точки комунікату присвячені розглядові проблеми забезпечення у світі передумов для поширення і закріплення ідей справедливости і суспільного прогресу. Альянти задеклярували свою готовість активно співпрацювати з інтернаціональною спільнотою для успішної розв'язки питань перенаселення, харчів, енергетичних засобів, сировців і чистоти довкілля. Ствердивши, що „майбутнє демократії і свободи в цілому світі тісно пов'язане з майбутнім цих країн, спільна спадщина яких включає ці ідеали і де вони знаходять найбільшу підтримку", альянти заявляють в комунікаті, що вони будуть продовжувати заходи з метою зміцнити рамки Північно-Атлантійського Оборонного Союзу, який є „основою безпеки не тільки союзних держав, але також (основою) збереження цінностей, з якими вони тісно пов'язані".

Королева Данії Маргрете на відвідинах в СССР

Ленінград. — Офіційна пресова агенція Совєтського Союзу ТАСС повідомила, що у вівторок, 27-го травня ц.р. „прибули з офіційним візитом Її величність королева Данії Маргрете II і його королівська високість принц Генрік". „У Фінській затоці — пише газета „Молодь України" з 27-го травня ц.р., королівську яхту „Даннеброг" і данський сторожовий корабель „Педер скрам", який її супроводить, зустрів радянський військовий корабель, що вітав королеву Данії артилерійським салютом".

Згідно з інформаціями совєтської преси, королеву Маргрете II вітали з усіма почестями керівники партії, коменданти військових гарнізонів і морської фльоти, а офіційним речником уряду в Москві був заступник голови Президії Верховної Ради СССР Г.С. Дзоценідзе та інші урядові особи.

ВИСТАВКА КАРТИН ОРЕСТА ПОЛІЩУКА В САН ФРАНСІСКО

Сан Франсіско. — В днях від 1 до 8-го червня тут відбувається виставка найновіших картин і рисунків молодого мерилендського мистця Ореста Поліщука.

В неділю 1 червня виставка мала відбутися в залі української католицької церкви Непорочного Зачаття; в неділю, 8 червня, відбудеться в залі української православної церкви Св. Михаїла. Виставки можна відвідати від 12:30 до 4:00 год. по полудні.

Орест Поліщук викладає мистецтво в Монтґомері коледжі в Роквил, Мд., бувши професором-асистентом.

Виставка є під зарядом місцевого Відділу Союзу Українок Америки.

ЗА СВОБОДУ, НАЦІОНАЛЬНУ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ І ДЕКОЛОНІЗАЦІЮ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

етно- і лінгвоцид, русифікацію, винищування національних культур і економічну експлуатацію та вимагає ліквідації всіх концентраційних таборів, звільнення всіх політичних і релігійних в'язнів, вимагає припинення всіх способів хемічного, медичного і психіятричного тортурування ув'язнених, негайного і безумовного виведення всіх російських окупаційних військ з територій поневолених в СССР народів і т. зв. сателітів та привернення національної незалежности для всіх тих народів. Якщо через якусь причину ці вимоги не будуть здійснені, Конференція для безпеки і співпраці в Женеві доведе лише до катастрофи і капітуляції вільного світу, або творитиме базу для дальших російських колоніяльних завоювань.

ВАКЛ уважає, що російська колоніяльна імперія в Европі і Азії, мілітарно здвигнена і втримувана, становить дійсну загрозу для Европи і для світового миру, і тому закликає всі західні уряди поставити через своїх представників в Женеві питання про розчленування СССР — російської колоніяльної імперії як найважливіше питання для встановлення тривалого миру і безпеки в Европі. ВАКЛ вірить, що з деколонізацією СССР і з побудовою національних держав в Европі і Азії на базі 1918-1919 років — прийде кінець ядерній і конвенційній конфронтації і настане негайне зменшення напружень в Европі і в цілому світі.

Тому, що Росія постійно твердить, що вона є послідовним оборонцем національної незалежности для всіх колишніх колоніяльних народів, ВАКЛ закликає всі Західні уряди зайняти таке саме становище відносно всіх народів під російською колоніяльною владою. Разом з деколонізацією наступить розв'язання всіх концентраційних таборів, кінець русифікації, кінець ролігійним і політичним переслідуванням та потребі постійної політичної боротьби; поневолені народи отримають не лише вільний голос на світовій арені, але також користатимуть із своїх конституційних і людських прав, — права на незалежну національну демократичну державність. ВАКЛ підтримує національну незалежність всіх націй Европи і Азії та засуджує безперервні спроби дальшої російської колоніяльної експансії.

ВАКЛ закликає всі західні уряди пильно простудіювати подані тут пропозиції щодо тривалого миру і безпеки в Европі, особливо з точки зору їх власної внутрішньої і зовнішньої політики в світі теперішньої економічної кризи, яка виринула у висліді провокованої Росією енергетичної кризи та інших нестач, навмисне провокованих індустріяльних заколотів і безправ'я, летунського піратства і цілого ряду моральних деградацій і депресій, від яких терплять народи Европи і цілого світу.

В пам'ять нашого Дорогого Професора

проф. д-ра Василя Стецюка

замість квітів на могилу, складаємо на фонд Катедр Українознавства в Гарвардському Університеті 90.00 долярів

вдячні бувші учні гімназії Мюнхен-Карсфельд:

Марія С. Борковська	Богдана Романків
д-р Петро Гой	Неоніля Сохан
Віра Кушнір	д-р Олександер Стеткевич
Ірина Ф. Клюфас	д-р Роман Трохимчук
Віра Покорська-Клим	д-р Марин Юзич

УПРАВА НАУКОВОГО Т-ВА ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА

і

ДИРЕКЦІЯ МАТЕМАТИЧНО-ФІЗИЧНОЇ СЕКЦІЇ

в глибокому смутку повідомляють Членство НТШ і Прихильників української вільної науки, що 24-го травня 1975 р. відійшов у Вічність, на 69-му році життя

сл. п. д-р

ЄВГЕН І. РАДЗІМОВСЬКИЙ

дійсний член Математично-Фізичної Секції НТШ, професор УТГІ і Ілліноїського університету в Урбані, визначний науковець і винахідник в ділянці механічної інженерії, автор численних наукових праць, член американських і міжнародних наукових організацій.

ПОХОРОН відбувся 29-го травня 1975 року в Маунт Гоуп в Урбані.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ВП. Дружині Покійного та Рідні, складаємо щирі слова співчуття у їх тяжкому горю.

Дійшла до нас сумна вістка, що в Україні упокоїлась наша Дорога ТЕТА

бл. п. ГАЛИНА ВЕСНА

Отим висказуємо сім'ї Покійної в Ню Йорку мґр Осипові та Зені з Весних ГУЛЕЯМ і їхнім дітям Ричардові та Марті Логецькі наше щире співчуття та складаємо на Гарвард у пам'ять нашої Незабутньої Тети 50.00 долярів.

ІРИНА ВУКОСМСЬКА, Ню Йорк
ВОЛОДИМИР ГІРНЯК, Ню Гейвен
МИКОЛА і МАРІЯ ГІРНЯКИ, Клівленд

Ділимося сумною вісткою, що 25-го травня 1975 року, упокоївся в Бозі, по короткій недузі

Дорогий наш ВАТЬКО

бл. п.

ЙОСИФ ГОЛДА

осиротивши синів з родинами.

Народився в селі Глубічок Великий, округа Тернопіль, Україна.

Тугою і горем прибиті — сини з родинами

БОГДАН і МИХАЙЛО ГОЛДИ

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 31-го травня 1975 року в Ірвінгтоні, Н. Дж., відійшов від нас у Вічність, Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ВУЙКО

бл. п.

ГАРАСИМ БЕКЕСЕВИЧ

народжений в Тернополі 1899 року.

ПОХОРОН відбудеться у вівторок, 3-го червня 1975 року, о год. 8:30 рано у похоронному заведенні Lytwyn & Lytwyn, а відтак до церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, звідки тлінні останки Покійного будуть перевезені на український цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

ДРУЖИНА і СИНИ
СЕСТРІНКИ з РІДНЕЮ
Близька і дальша Родина в Америці і в Україні

Ділимося з Українським Громадянством сумною і болючою вісткою, що 19-го травня 1975 року відійшла у Вічність

сл. п.

ІВАНКА З ГЛІБОВИЧІВ МЕДВІДСЬКА

Найдорожча дочка наших друзів-колег із студентських часів Пп-ва Олени і Петра Глібовича, проживши всього 29 років.

Ми поділяємо глибокий смуток Батьків і Мужа Покійної і клонимо голови перед Її світлими тінями.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Колишні студенти берлінського університету і політехніки:

В. Бабяк	Є. Дуткевич	Р. Синк
Б. Волинський	П. Дяд	В. Совчинський
О. Волинський	Б. Заяць	М. Когут
М. Войтович	Ярослава Спольська	М. Сулима
П. Воробій	Ю. Кишакевич	В. Мороз
Ярослава Грабович	Ю. Личковський	Тамо Цісик
П. Гамула	О. Тарнавський	І. Мулик
В. Глова	В. Цимбалістий	
З. Елейв	О. Солтисік	

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що 29-го травня 1975 р., відійшла від нас, несподівано, у Вічність на 54 році життя, наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, ДОНЬКА, СЕСТРА і КУЗИНКА

бл. п.

АНАСТАСІЯ МАЗЯК

з дому ЛУЧЕЧКО

ПОХОРОН відбувся в суботу, 31-го травня 1975 року в Детройті, Міш.

У безмежному горю:

ЛЕВ — муж
РОМАН — син з дружиною УЛЯНОЮ
МАРІЯ — мати в Україні
КАТРЯ ВАЛЬЧУК — сестра з мужем ВОЛОДИМИРОМ і синами
МАРІЯ — сестра з родиною в Україні
ІВАН — брат з родиною в Україні
МАРІЯ і ВОЛОДИМИР САВИЦЬКІ — кузини
ІВАН і СЛАВА ЛУЧЕЧКО з дітьми — кузини
КАРОЛЯ МАЗЯК — братова
Близька і дальша Родина в Америці й Україні

Ділимося сумною вісткою з Українською Громадою, що після важкої недуги серця, помер 24-го травня ц. р. у Мерсі шпиталі в Урбані, Ілліной на 69-му році життя

бл. п.

ПРОФ. Д-Р ЄВГЕН І. РАДЗІМОВСЬКИЙ

професор УТГІ та Ілліноїського Університету в Урбані, визначний український вчений та винахідник в ділянці механічної інженерії, дійсний член НТШ, почесний член Української Студентської Громади в Урбані та член многих американських і міжнародних наукових організацій.

Покійний залишив у смутку дружину Тетяну в Урбані; дочку Валентину, зятя Георгія та внуків Олександра й Тетяну Безкоровайних у Фремінгем, Масс., сестру Ольгу Просерську в Ню Йорку та рідних в Україні.

ПОХОРОНИ відбулись 29-го травня 1975 р. з Грецької Православної Церкви в Шампейн на цвинтар Мт. Гоуп в Урбані, де похоронена бл. п. д-р Валентина Радзімовська, мати Покійного.

СТУДЕНТИ і ПРОФЕСОРИ — УКРАЇНЦІ ІЛЛІНОЙСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ в УРБАНІ

Справа дослідів українського життя в Америці

Від довшого часу я підносив в українській пресі справу невідкличної потреби опрацювання історії української громади в ЗСА. Порівнюючи із науковими виданнями про інші етнічні групи — ми залишилися далеко позаду.

Уважаємо, що цей стан не може далі тривати й нам треба якнайшвидше зактивізувати цю ділянку дослідів.

Під сучасну пору активно займаються науковим вивченням історії українців в ЗСА такі установи: Українське Історичне Товариство, Комісія для вивчення української імграції в Америці УВАН і НТШ. З американських наукових установ — Кентський стейтовий університет — Центр Етнічних Дослідів. Ми прийшли до переконання, що при відповідній координації і співпраці між цими науковими установами в дуже короткому часі зможемо поставити справу дослідів українського життя в ЗСА на поважну основу.

Історія українців в Америці

На увазі маємо фундаментальну історію українців в ЗСА. За винятком короткої монографії проф. В. Галана „Українці в Америці", яка появилася англійською мовою у 1937 р. — досьогодні ми не маємо джерельної і вичерпної історії життя і здобутків української спільноти в Америці. Праця запланована в двох томах. Перший том охоплює усі ділянки українського життя починаючи від XIX стол. до 1970 рр. Провізоричний зміст: історіографічний вступ, причини української еміграції до ЗСА, поселення і численність, розвиток релігійного, політичного, культурного, економічного, наукового життя, шкільництво, література, преса і видання і інші ділянки.

Другий том — „Джерела до історії українців в Америці" (найважливіші історичні документи)

Це має бути збірна праця, у якій візьмуть участь спеціялісти окремих ділянок. Історія буде ілюстрована і повинна появитися українською і англійською мовами. Закінчення манускрипту передбачено на листопад 1975 р.

„Українці в ЗСА — біографічний довідник".

Основним ключем будякого наукового досліду є бібліографія. Численні матеріяли присвячені діяльності української громади в ЗСА припадають порохом забуття в різних календарях, ювілейних книгах, часописах і інших виданнях. Публікація анотованої бібліографії англійською мовою конечна для систематичного вивчення українського життя в ЗСА. Вже тепер збираються матеріяли до цього видання в Кентському університеті.

Довідник українського життя в ЗСА

Запляновавий довідник має дати точні інформації про сучасний стан українського життя в ЗСА (дані про церкви, установи, школи, пресу і т. д.). Також в цьому виданню будуть подані всі важливі адреси. Це видання повинно появитися по-англійськи раз на чотири роки (прикладом можуть служити жидівські або скандинавсько-американські довідники т. зв. „гандбухи").

„Програма опитування („орал гісторі")

Майже кожного місяця відходять з наших рядів будівничі українського життя в ЗСА — представники різних поколінь поселенців. Дуже часто вони не залишають по собі жадних слідів (спогади, записки, тощо). Програма опитування і записування на стрічці представників „старої" і „нової" еміграції та їхніх нащадків є конечною для збереження джерел про побут і діяльність українців в ЗСА. Цей запис переводиться за спеціяльною науковою методою. Цю програму треба започаткувати у якнайкоротшому часі.

Матеріяльні засоби

Із жалем треба ствердити, що українські установи дотепер не допомогли в зактивізуванні дослідів історії українців в ЗСА. Вище згадані проєкти можна зреалізувати лише при повній піддержці українського громадського сектора. Думаємо, що УКК, усі чотири братські союзи, українські фінансові установи і поодинокі меценати легко можуть зібрати відповідні фонди для зреалізування цих конечних проєктів. Не забуваймо, що йдеться про опрацювання історичної метрики життя і діяльности української громади в ЗСА і про виказ творчого вкладу українців у загальне американське життя. Це треба розуміти всім хто застановляється над минулим і сучасним та майбутнім української спільноти в Америці. Тепер є нагода зреалізувати одно з найважливіших наших завдань і оживити наукові досліди українського життя в ЗСА. Не змарнуймо цієї нагоди.

Проф. Любомир Винар
Кентський стейтовий університет

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВП. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА, Ч. 4.

М. Назар, Юніон	$ 11.00	Т. Королишин, Рочестер	2.00
П. Войновський, Нюарк	10.00	Г. Косовський, Вілмінгтон	2.00
Д-р В. Кіналь, Йонкерс	10.00	Е. Крук, Сиракюз	2.00
М. Макарчук, Клифтон	10.00	В. Круховий, Річ Гілл	2.00
Секція Старших Громадян при Відділі „Самопомочі", Ню Йорк	10.00	Н. Кузьменко, Голлівуд	2.00
В. Возний, Гемпстед	7.00	П. Кузьмин, Пукіпсі	2.00
Н. Врубель, Флашінг	7.00	М. Кужла, Філядельфія	2.00
Б. Головінський, Вудгейвен	7.00	Е. Кульпака, Массапіква Парк	2.00
І. Гулей, Бруклин	7.00	Н. Куць, Трентон	2.00
В. Дорожинська, Бронкс	7.00	А. Лішік, Лівінгстон	2.00
В. Мазурик, Озон Парк	7.00	М. Мандибур, Вудсайд	2.00
В. Павленко, Філядельфія	7.00	О. Масаковська, Норт Арлінгтон	2.00
С. Рак, Сиракюз	7.00	П. Масюрчак, Джамейка	2.00
В. Рейнер, Озон Парк	7.00	М. Мелон, Терентум	2.00
Т. Гаврилів, Вудбрідж	5.00	А. Міллер, Ютика	2.00
М. Головчок, Джерзі Сіті	5.00	Ю. Осадца, Вайт Плейно	2.00
О. Гумінілович, Йонкерс	5.00	І. В. Парфанович, Боффало	2.00
Р. Куціль, Рочестер	5.00	Н. Пельц, Бруклин	2.00
Є. Піндічук, Скарборо	5.00	Г. Пирожинський, Бруклин	2.00
С. Решетило, Ірвінгтон	5.00	Е. Піндічук, Скарборо	2.00
В. Сосяк, Форестгілл	5.00	І. Подільчук, Юніон	2.00
М. Токар, Рочестер	5.00	З. Потульницька, Сиракюз	2.00
Б. Трезкньовський, Джексон Гайтс	5.00	Р. Пригода, Маямі Біч	2.00
І. Ільків, Торонто	4.00	М. Процак, Бронкс	2.00
М. Протас, Кортленд	4.00	Р. Раковський, Бронкс	2.00
С. Чорний, Бронкс	4.00	О. Романовська, Мінеаполіс	2.00
В. Яремко, Коговз	4.00	о. П. Сагайдачний, Чіктовага	2.00
Д. Бобеляк, Нюарк	3.00	Я. Сеницин, Геркімер	2.00
В. Гоповський, Бронкс	3.00	М. Сірий, Байон	2.00
С. Гусар, Торонто	3.00	І. і Н. Скакун, Говелл	2.00
Т. Гелетей, Перт Амбой	3.00	М. Слабодух, Френклін Лейкс	2.00
Є. Парницький, Джерзі Сіті	3.00	А. Сохоцький, Рочестер	2.00
Д-р І. Чорнейко, Дандес	3.00	М. Стефанишин, Джерзі Сіті	2.00
С. Яц, Раковей Парк	3.00	С. Стефанюк, Детройт	2.00
В. Валук, Бруклин	2.00	П. Теребецький, Маспет	2.00
Я. Білинський, Нюарк	2.00	В. Франт, Вест Істон	2.00
А. Вірант, Філядельфія	2.00	І. Харамбура, Філядельфія	2.00
М. Брожина, Ню Йорк	2.00	о. І. Чумак, Ветерсфілд	2.00
Е. Ващук, Торонто	2.00	А. Данилюк, Гартфорд	1.00
В. Величковський, Ірвінгтон	2.00	В. Дмитрів, Вест Айслип	1.00
Н. Вербяна, Джерзі Сіті	2.00	В. Дозорський, Ірі	1.00
М. Гаманюк, Бруклин	2.00	Н. Думич, Мек Кіс Ракс	1.00
С. Глоговський, Клівленд	2.00	К. Кін, Орадел	1.00
В. Гнатів, Нюарк	2.00	Т. Кічоровська, Оделфі	1.00
І. Іванюк, Балтимор	2.00	Д. Курілець, Гартфорд	1.00
М. Завіський, Боффало	2.00	П. Липовий, Байон	1.00
Я. Загора, Нюарк	2.00	С. Омелянченко, Ню Йорк	1.00
В. Запаранюк, Ютика	2.00	С. Тимків, Флашінг	1.00
Л. Зиман, Джерзі Сіті	2.00	П. Цекот, Феніксвілл	1.00
Н. Казевіч, Джонсон Сіті	2.00		
Д. Комаринська, Форест Гіллс	2.00		

Ювілей у Вилимантику

Минає 25 років від масового приїзду нової еміграції. Скріпилися парохії і громади зі своїми товариствами. Постали нові організації і установи. Оживилося українське життя майже по всіх закутинах цієї просторої країни. Прийнялося і розвинулося українське життя і в нашій малецькій місцевості на сході стейту Коннектикат — Вилимантик.

Постала тут, під проводом скитальця о. Андрія Назаревича, українська католицька парохія а відтак Відділи УККА, СУК „Провидіння", Осередок СУМ-А, а дещо пізніше Український Народний Дім, Відділ „Самопомочі" та інші.

Для підсумування і відзначення 25-річної душпастирської праці о. А. Назаревича основника парафії, і різнородної діяльности згаданих установ підготовляється спільний Ювілей, котрий відбудеться в неділю 28-го вересня ц. р.

У програмі: Архиєрейська Благодарственна Свята Літургія, котру відправить, в парохіяльній церкві, Владика Йосиф Шмондюк в сослуженні священства о год. 12-ій в полудне, Ювілейний Бенкет в Українськім Народнім Домі о год. 2-ій з програмою: українські пісні у виконанні „Жайворонків Вилимантику" під проводом Лесі Здирко; народні танки Сумівської Молоді, акт спалення моргеджу взятого в СУК „Провидінні" на парохіяльні забудування, слово Владики Йосифа, представників Головних Управ УККА, СУК „Провидіння", СУМА та інше.

Спільно обраний 24-членний Ювілейний Комітет з різними референтурами очолює о. Андрій Назаревич -почесний голова, Василь Шулевський — голова, Михайло Тимків — заступник голови, Іван Ярема — секретар, Андрій Бабій — касир, Ірена Здирко — програма, Марія Майнич — бенкет, Петро Колісник — організаційний.

Комітет з повною енергією працює над полагодженням біжучих справ, а зокрема над виданням Пропам'ятної Ювілейної Книги, котра охопила б не тільки історію згаданих установ але й історію української громади взагалі, як також вмістила б побажання і знимки не тільки теперішних членів але й всіх колишніх співосновників і численних членів, котрі перенеслися мешкати до інших місцевостей. Комітет запрошує їх всіх зголосити свої теперішні адреси не пізніше як 15-го червня до парохіяльної канцелярії: St. Mary's Ukrainian Catholic Church,69 Oan Streeo, Willimantic, Conn. 06226

В. Ш.

Академія в честь Т. Шевченка у Вілмінґтоні

Шевченківська академія, влаштована 54-им Відділом СУА цього року відбулася у нас з опізненням, бо аж в квітні, з незалежних від Відділу причин.

Ініціяторкою імпрези була нова членка Відділу Марія Ясінська - Мурована, яка є рівночасно імпрезовою референткою. Її ділом було укласти програму, сконтактувати мистців, які мали б виступити на цьому святі. Треба було винайняти залю і подбати про декорації, подати до преси, розмалювати афіші, надрукувати квитки і т.д. І як багато телефонічних розмов, поїздок і турбот, за допомогою голови Відділу Марти Трофименко та інших членів, труднощі переборено і 13-го квітня ц.р. о год. 3-ій по пол., в залі „Вільмінгтон Мюзік Скул" Свято розпочато американським гимном. Реферат прочитала Марта Трофименко. Марія Ясінська - Мурована ввела усіх в особливо піднесений настрій піснею „Радуйся ниво неполитая". Маестро Рафаель Венке захопив усіх скрипковим сольо, а Клавдія Кемпе - Гот блиснула красою знаної, а все нової поезії Шевченка, що звучала дуже добре і в англійському перекладі, яку деклямувала Таня Гусар. Присутні, серед яких було багато молоді, в одушевленні, рясними оплесками нагородили виконавців.

Здається, це вперше у Вілмінгтоні укладено програму на концерт, в якій взяло участь багато професійних сил, що вилинула на високому мистецькому рівні.

Марія Ясінська - Мурована відмовилася від гонорару на користь 54-го Відділу СУА, Клавдія Кемпе - Гот пожертвувала частину свого гонорару для допомогової акції В. Морозові, а маестро Рафаель Венке зрезиґнував з частини гонорару.

54-ий Відділ СУА складає за ці пожертви щиру подякуу

Лідія Гарванко
Пресова реф.

СПОРТ

„Черник" (юньори) чемпіоном Мічіґену

„ЧЕРНИК" — СУСА 3:1

Неділя 27-го квітня ц.р. принесла ще одну перемогу юньйорам „Черника" над СУСА „Ютіко" 3:1. Ворота здобули Колодчин 2 і Вингрот 1. Це були фінальні змагання за першенство, а заразом і за чашу Америки. Наступні змагання будуть в Чікаґо з першуном стейту Іллиной. Дружина юньйорів розіграла вже три змагання за першенство ліги, виграючи всі три: „Черник" — „Владерс" 3:0; „Черник" — „Стерлінгс" 5:0, „Черник" — „Кікерс" 3:0.

„Черник" (юнаки до 18 р.) „Розелл" 3:0, „Черник" легко виграв ці змагання, а ворота здобули Гальний І. 2; Прибула 1.

„Черник" (юнаки до 12) „Ютіка" 5:4.

„Черник" (юнаки до 14) „Айр Леді" 4:0.

Волод. Гриньків

„Наталка Полтавка" в Ютиці

В суботу 12-го квітня ц. р., о год. 7-ій вечора виставлено оперету, „Наталка Полтавка" Івана Котляревського, музичної композиції Миколи Лисенка, в українській католицькій авдиторії в Ютиці, Ню Йорк, у виконанні Українського Оперного Ансамблю з Ню Йорку, з ініціятиви Михайла Гереци, з рамени „Кружка Любителів Мистецтва" при українській православній церкві св. Миколая, в Олбані.

Спонзорами оперети були; 57-ий Відділ СУА, парафія української католицької церкви на чолі із о. крилошанином Богданом Смикое в Ютиці та Кружок Любителів Мистецтва в Олбані. Хоч поодинокі виконавці вже раніше кількакратно бували в Ютиці, то ансамбль в цілості виступав тут вперше. Ролі виконували: Наталка, сопрано Тамара Лихолай, Терпелиха, меццо-сопрано Галина Андреадіс, Петро, тенор Іван Гош, Микола, Роман Кизик, Возьний, Михайло Яблонський, Виборний, Лев Рейнарович. Ансамбль бездоганно вив'язався із свого завдання і вже від першої дії виконавці свобідно почувались на сцені, а в емоційних сценах актори дали сердцю волю і не диво, що публіка з акторами, то раділа, то сміялась, то журилась, то плакала. Виконавців багаточисленні глядачі нагороджували рясними оплесками.

Мала Симфонічна Оркестра Олбанської Округи, що складалась із молоді інтернаціонального походження та кількох українців, знаходилася під музичним керівництвом Ярослава Кушніра з концертмайстром Л. Ліщинським, режисерував Т. Федорович, а за декорації відповідав Є. Ліпинський, Оперний Ансамбль і М. Гереца.

Оперета була будуючим явищем для українського молодого покоління. В на дала змогу запізнатись молоді з українською літературою, історією, музикою, декоративним мистецтвом грою акторів і традиціями. Українська молодь побачила, що й молоді не українці не жалували труду і за короткий час, бо мавши тільки дві проби, гарно опанували українську музику, при допомозі невтомного п. Кушніра.

„Наталка Полтавка" була широко розреклямована, як в американській, так і в українській пресі. Фотографія пані Лихолай із докладними інформаціями про оперету поміщена 6-го квітня в „Обсервер Диспеч", повідомлення появились двічі перед самою виставою, і в день вистави кореспондент тієї ж самої газети зробив знимку пані Андреадіс і п. Яблонському і вона з поясненнями була поміщена в неділю 13 квітня. Видруковані афіші поанглійськи були розміщені в міській головній бібліотеці, у двох її філіях, як рівнож і в деяких крамницях.

Між глядачами були також і не-українці і для них приготовано програму по-англійськи з коротким змістом трьох дій оперети. На програмі зазначено, що вона приготована за допомогою Нюйоркської Стейтової Ради для справ мистецтва. Бо як вже було зазначено у „Свободі" скоріше, що 57-ий Відділ СУА в Ютиці від цієї Ради одержав 1.500 долярів. До успіху програми причинились ще, крім згаданих осіб, Ксеня Антипів і Адна Копинкар.

Яр Ликтей

Міжнародний Інститут в Джерзі Сіті допомагає еміґрантам

Джерзі Сіті. — В місті Джерзі Сіті від довшого часу працює Інтернаціональний Інститут, головним завданням якого є допомагати новоприбулим до ЗСА еміґрантам. З допомоги Інституту можуть користати еміґранти різних національностевих груп, які бажають поселитися в стейті Ню Джерзі, а головно в найближчому до Джерзі Сіті повіті Гудсон. Інститут, який тісно співпрацює з еміграційними властями, допомагає в полагоджуванні усіх формальностей, пов'язаних з оформленням еміграційних документів і одержанні американського громадянства, перекладі різних документів на англійську мову, а у випадку потреби старається також вислати свого заприсяженого перекладача для допомоги потребуючим. Кромі того, фахові урядовці Інституту дають інформації відносно шкільництва, суспільного забезпечення, Медікер, пенсій, мешкань тощо.

Інтернаціональний Інститут і його інформаційний осередок має своє приміщення при 857 Берген евеню в Джерзі Сіті, Н. Дж. 07306, тел.. (201) 434-2021.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАГДА ТИМЧИНА, членка УНС, Відд. 112 С-во Пречистої Діви Марії, Парма, Огайо, померла 14 червня 1974 р. на 82-му р. ж. Нар. в Україні, стала ч-кою УНС в 1928 р. Осиротила дочок Розу і Юлію, 2 внучок і 4 правнуків. Похорон відбувся 17 червня 1974 р. на цвинтарі св. Петра і Павла в Парма, Огайо.
Вічна Їй Пам'ять!
М. Капраль, секр.

МИКОЛА СОЛЯН, член УНС, Відд. 123 С-ва Пречистої Діви Марії в Скрентон, Па., помер 5 вересня м. р. на 81-му році життя. Народився в 1893 р. в Україні, став членом УНС в 1928 р. Осиротив синів Михайла і Адама, дочку Анну, 2 сестри Катерину і Анну, 4 внуків та чотирьох правнуків. Похорон відбувся 9 вересня 1974 р. на цвинтарі св. Михаїла в Скрентон, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Іван Голик, секр.

МАРІЯ АНДРЕЦЬ, членка УНС, Відд. 112 С-ва Преч. Діви Марії в Парма, Огайо, померла 18 серпня 1974 р. на 78-му р. ж. Нар. 28 серпня 1896 р в Україні, стала членкою УНС в 1930 р. Осиротила мужа Василя, дочок Олену і Ненси, сина Володимира, 9 внуків, 23 правнуків. Похорон відбувся 21 серпня 1974 р. на цвинтарі св. Петра і Павла в Парма, Огайо.
Вічна Їй Пам'ять!
М. Капраль, секр.

МАРІЯ ЛАГОЦЬКА, членка УНС 147 Відд. Б-ва св. Михаїла в Аллентаун, Па. померла 20 серпня 1974 р. на 76-му р. ж. Нар. 1898 р в Короцусті, Україна, стала членкою УНС в 1934 р. Осиротила синів Петра і Богдана; дочок Ксеню, Ольгу, Марію; 11 внуків і 2 правнуки. Похорон відбувся 23 серпня 1974 року на цвинтарі укр. прав. церкви св. Преч. Діви Марії в Вайтголл, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
Іван Гуцайлюк, секр.

МАРІЯ ХОДАК, членка УНС Відд. 86 С-во Пресв. Богородиці в Рочестері, Н.Й., померла 11 липня 1974 р. на 91 р.ж. Нар. 18 серпня 1883 року, в Лучанках, Україна, стала членкою УНС в 1923 р. Осиротила синів Івана і Степана, дочку Павлину. Похорон відбувся 14 липня на цвинтарі св. Гробу.
Вічна Їй Пам'ять!
Марія Ковальчук, секр.

МАРІЯ ОНУФРИК, членка УНС Відд. 86 С-во Преч. Діви Марії в Рочестері, Н.Й. померла 26 січня 1975 р. на 86 р. ж. Нар. 2 вересня 1888 р в Україні, стала членкою УНС в 1924 р Осиротила дочок Марію і Катерину, синів Михайла, Петра, Івана, 8 внуків і 3 правнуки. Похорон відбувся на цвинтарі Св. Гробу в Рочестері, Н.Й.
Вічна Їй Пам'ять!
Марія Ковальчук, секр.

СТЕПАН КАЛИНА, — член УНС Відд. 127 Б-ва Св. Миколая в Боффало, Н.Й., помер 1 грудня 1974 р. на 81-му р. ж. Нар. 20 грудня 1882 р в Україні, став членом УНС в 1941 р. Осиротив сина Петра, дочок Марію, Анну і 7 внуків. Похорон відбувся 3 грудня на цвинтарі Мт. Калвари в Боффало, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Марія Гаравус, секр.

МИХАЙЛО ХОМНІАК, член УНС Відд. 29, Т-во Преображення Христа в Гановер - Нантікок, Па., помер на 49 р. ж. Нар. 17 березня 1926 р в Нантікок, Па., став членом УНС в 1948 р. Осиротив дружину Агнес і сина Михайла. Похорон відбувся 15 квітня 1975 р. на укр. кат. цвинтарі Святого Преображення в Нантікок, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Ольга Маліцак, секр.

ІВАН АНДРУШКО, мол., член УНС Відд. 146 в Детройті, Міч., помер 15 лютого 1975 р. на 60-му р. ж. Нар. 17 січня 1915 в Вілкс Берри, Па., став членом УНС в 1945 році. Осиротив дружину Маріану й сина Данила. Похорон відбувся на Мт. Олівет в Детройті.
Вічна Йому Пам'ять!
Секр. Відділу

ЮЛІЯ АНДРУШКО, членка УНС Відд. 146 Т-ва Івана Франка в Детройті, Міч., померла 28 лютого 1975 р. на 82-му р. ж. Нар. 15 червня 1892 р. в Україні, стала членкою УНС в 1928 р. Осиротила синів Степана і Михайла, дочок Анну і Ольгу, 6 внуків, 10 правнуків. Похорон відбувся 26 лютого 1975 р. на цвинтарі Мт. Олівет в Детройті.
Вічна Їй Пам'ять!
Секр. Відділу

ТАРЗАН, Ч. 7308 Життя і смерть!

THE EVENTS OF LIFE AND DEATH ARE SILENTLY AND QUICKLY CREATED, IN THE JUNGLE WILDS...

...AS, IN A MOMENT, A CRUDE WEAPON PROPELS ITS MISSILE AT A MOVING TARGET—AND A PREDATOR LEAPS TO KILL!

В диких джунґлях ситуації життя або смерти витворюються дуже швидко й безшелесно...

...Наприклад, в ту саму мить, коли примітивна зброя вистрілює стрілу в сторону рухомої цілі, то хижак стрибає на свою жертву!